

**INFORMACIÓN BÁSICA SOBRE A PROGRAMACIÓN DA PSICOLOXÍA DO 2º
CURSO DE BACHARELATO**

BLOQUE 1. A psicoloxía como ciencia

B1.1. A psicoloxía desde as súas orixes en Grecia ata o século XIX.

B1.2. Constitución da psicoloxía como saber autónomo: Wundt, Watson, James e Freud.

B1.3. Diversidade de acepcións do termo psicoloxía ao longo da súa evolución

B1.4. Obxecto propio da psicoloxía. A psicoloxía e outros saberes.

B1.5. Obxectivos que caracterizan a psicoloxía.

B1.6. Facetas teórica e práctica da psicoloxía, e ámbitos de aplicación.

B1.7. Metodoloxías da investigación psicolóxica: métodos e obxectivos.

B1.8. Achegas máis importantes da psicoloxía na comprensión dos fenómenos humanos. Problemas tratados e conclusións ofrecidas.

B1.9. Teorías psicolóxicas: psicanálise, condutismo, teoría cognitiva, Gestalt, humanismo e psicobioloxía.

B1.10. Textos de autores como W. Wundt, S. Freud, A. Maslow, W. James e B. F. Skinner, entre outros.

BLOQUE 2. Fundamentos biolóxicos da conduta

B2.1. Anatomía do encéfalo humano. Comparativa co doutros animais.

B2.2. Filoxénese da evolución do cerebro humano e relación coa conduta.

B2.3. Morfoloxía da neurona. Sinapse, impulso nervioso e neurotransmisores.

B2.4. Áreas do cerebro e as funcións que executan.

B2.5. Técnicas de investigación da actividade cerebral: anxiogramas, EEG, TAC, TEP, IRM, intervencións directas e estudo de casos.

B2.6. Impulso que deron as técnicas de investigación do cerebro para o estudo do comportamento e a solución dalgunhas patoloxías.

B2.7. Bases xenéticas da diferenza entre a conduta feminina e a masculina.

B2.8. Doenzas causadas por alteracións xenéticas. Anomalía na conduta. Síndromes.

B2.9. Sistema endócrino. Glándulas e hormonas, e influencia na conduta. Influencia na diferenza entre a conduta feminina e a masculina.

BLOQUE 3. Os procesos cognitivos básicos: percepción, atención e memoria

B3.1. Percepción: elementos e fases do proceso.

B3.2. Teorías sobre a percepción: asociacionismo, Gestalt, cognitivismo e neuropsicoloxía.

B3.3. Leis da percepción da Gestalt.

B3.4. Ilusións ópticas e trastornos perceptivos.

B3.5. Algúns fenómenos perceptivos: constancia perceptiva, percepción subliminar e extrasensorial, membro fantasma e percepción por estimulación eléctrica do cerebro

(por exemplo, o ollo de Dobelle), etc.
B3.6. Factores individuais e sociais que inflúen na percepción
B3.7. A memoria. Atención e concentración.
B3.8. Tipos de atención.
B3.9. Alteracións da atención.
B3.10. Tipos de memoria. Relación entre eles e utilidade que teñen na aprendizaxe humana.
B3.11. Esquecemento: causas.
B3.12. A memoria e os efectos producidos nela por desuso, interferencia, falta de motivación, etc.
B3.13. Distorsións e alteracións da memoria.

BLOQUE 4. Procesos cognitivos superiores: aprendizaxe, intelixencia e pensamento	
B4.1. Teorías da aprendizaxe: condicionamento clásico; aprendizaxe por ensaio-erro; condicionamento instrumental; teoría cognitiva; aprendizaxe social.	
B4.2. Técnicas de condicionamento na publicidade.	
B4.3. Factores que inflúen na aprendizaxe: coñecementos previos adquiridos, capacidades, personalidade, estilos cognitivos, motivación, actitudes e valores.	
B4.4. Teorías actuais sobre a intelixencia: teoría factorial de Spearman, multifactorial de Thurstone, e teorías de Cattell, Vernon, Sternberg, Gardner, etc.	
B4.5. Fases do desenvolvemento da intelixencia segundo J. Piaget.	
B4.6. O CI e os problemas da medición da intelixencia.	
B4.7. Procesos cognitivos superiores: pensamento, razoamento e creatividade.	
B4.8. A intelixencia emocional e as súas competencias.	
B4.9. Posibilidades, alcance, límites e perigos da intelixencia artificial.	

BLOQUE 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade.	
B5.1. Teorías sobre a motivación: momeostática; das necesidades; do incentivo; cognitivas; psicanalíticas; humanistas.	
B5.2. Causas da frustración. Clasificación dos conflitos de Lewin.	
B5.3. Alternativas á frustración: agresión, logro indirecto, evasión, depresión ou aceptación.	
B5.4. Motivación e consecución de logros no ámbito laboral e no educativo.	
B5.5. Teorías da personalidade	
B5.6. Fases do desenvolvemento da personalidade	
B5.7. Métodos de avaliación da personalidade e as súas limitacións.	
B5.8. Relación entre a conciencia e os procesos inconscientes.	
B5.9. Drogas; alteracións de conciencia e de personalidade	
B5.10. Identidade e autoestima.	
B5.11. Perspectivas, modelos de estudo e métodos usados para tratar as psicopatoloxías.	
B5.12. Trastornos en relación ás necesidades biolóxicas e ás adiccións.	
B5.13. Trastornos en relación ás emocións.	
B5.14. Trastornos en relación a elementos corporais.	
B5.15. Trastornos en relación á personalidade.	
B5.16. Trastornos en relación ao desenvolvemento evolutivo.	
B5.17. Compoñentes hereditarios e aprendidos dos afectos.	
B5.18. Relación entre emoción e cognición.	
B5.19. Emocións primarias, secundarias e autoconscientes.	
B5.20. Teorías sobre a emoción, como experiencia, como comportamento ou como suceso fisiolóxico. A psicoafectividade e o equilibrio da persoa.	
B5.21. Trastornos e problemas emocionais.	

B5.22. Importancia da afectividade e da sexualidade na maduración da persoa. Psicología da sexualidade.
B5.23. Comunicación emocional: linguaxe verbal e non verbal.

BLOQUE 6. Psicología social e das organizacións
B6.1. Impacto das diferenzas culturais no comportamento individual: a súa influencia nos esquemas cognitivos, na personalidade e na vida afectiva.
B6.2. Proceso de socialización. Influencia no desenvolvemento persoal dos grupos
B6.3. Orixe social das actitudes persoais. Influencia en condutas violentas en distintos ámbitos.
B6.4. Roles sociais de xénero e as súas consecuencias no pensamento e na conduta do home e da muller
B6.5. Procesos psicolóxicos de masas: impulsividade, intolerancia, inconsciencia, falta de perseveranza, volubidade e falta de capacidade crítica.
B6.6. Estudo psicolóxico das masas de Gustav Le Bon. Contaxio de sentimentos e emocións, e perda temporal da personalidade individual e consciente da persoa.
B6.7. Psicología de Erikson e a súa explicación das condutas radicais e irracionais nalgúns grupos.
B6.8. Medidas para prever a conversión das persoas en masa.
B6.9. Aplicación da Psicología no mundo laboral. Recursos humanos: selección de persoal, integración na empresa, e evolución persoal e profesional.
B6.10. Aplicación da psicología no mundo laboral. Factores psicolóxicos e desenvolvemento laboral: adaptación, innovación, traballo colaborador, xestión de coñecementos, creatividade, autoestima, proposición de retos, motivación, fomento da participación, autonomía e xeración de ambientes creativos.
B6.11. Aplicación da psicología no mundo laboral. Riscos da saúde psicolóxica laboral.

Aclaracións sobre a temporalización, o grao mínimo de consecución para superar a materia e os procedementos e instrumentos de avaliación.

Calendario escolar

Calendario escolar

1. Período Lectivo

Primeiro trimestre: do 16 de setembro ao 20 de decembro

Segundo trimestre: do 8 de xaneiro ao 3 de abril

Terceiro trimestre: do 14 de abril ao 22 de maio

2. Interrupción das actividades lectivas:

Nadal: do 23 de decembro de 2009 ao 7 de xaneiro de 2019

Entroido: días 24, 25 e 26 de febreiro de 2019

Semana santa: do 6 ao 13 de abril de 2019

3. Datás previstas para as sesións de avaliación:

Primeira avaliación: 27 de novembro.

Segunda avaliación: 4 de marzo.

Terceira avaliación: determinado pola CIUG. Seguramente ao redor do 22

Psicología: 3 sesións semanais

	1º Aval	2º Aval	3º Aval
setembro	6		
outubro	15		
novembro	12		
decembro	6	3	
xaneiro		12	
febreiro		9	
marzo		6	6
abril			12
maio			12
Total sesións/período:	39	30	30
Total sesións/curso:	95		

No curso hai, aproximadamente **ó redor de 30 semanas lectivas para segundo de Bacharelato**. Se temos en conta que en **cada semana hai tres clases**, e que desas **95** clases entre **12 e 14 van a ser utilizadas para distintos tipos de probas e revisión dos resultados** destas, estamos nunhas **78 clases para impartir 68 estándares** de aprendizaxe. (hai que incluír a clase inicial onde se explican os contidos, procedementos e instrumentos de avaliación, etc, e ademais a clase onde se fará a proba de avaliación inicial e tamén as posibles clases que coincidan con pontes, festivos, etc.). Todo esto, obviamente, tendo en conta que non se perda ningunha clase por algunha actividade complementaria ou extraescolar, enfermidade do profesorado, etc. Aínda que non todos os estándares presentan a mesma extensión e a mesma dificultade, ó final quedan compensados entre si. Polo tanto, a **estimación** que se fai dende o

Departamento é a de **impartir 1 estándar en cada clase, tendo como resultado a impartición duns 12 estándares ó mes** (ou cada catro semanas completas de clase). A temporalización preséntase **contando cun total de 90 sesións** coa pretensión de **axustarse á realidade cotiá de impartir clases**, a cal inclúe, como xa se sinalou antes, perdas de sesións, ou parte de sesións, por motivos moi diferentes. Isto nos deixa **unha marxe dun 10% de manobra**, sobre a cal pensamos que é unha

estimación prudente, en especial tendo en conta que estamos a falar de alumnado que cursa por primeira vez este tipo de materia, motivo polo cal, **pode necesitar máis tempo para adaptarse** ó ritmo de ensinanza. Ademais é necesario ter en conta que nesta materia parte das clases utilízanse para traer conferenciantes (para grande sorte do noso alumnado, de moito prestixio) e facer saídas didácticas (CIMUS, teatro, Unistem, planificadas neste momento), co cal o número de sesións acúrtase aínda que aproveitamento académico aumenta moito.

Para **fixar os procedementos e instrumentos de avaliación** teranse en **conta** as **competencias ligadas** a cada estándar de aprendizaxe ou a cada **grupo de estándares**. Temos que reparar en que as **competencias non poden ser observadas directamente** e só a través do desempeño podemos inferir se un alumno as ten adquirido, por iso se fai necesario **dispoñer de diferentes procedementos e instrumentos de avaliación**. Ademais avaliar distintas formas de aprender, require tamén aplicar distintas formas de avaliar e unha ampla variedade de instrumentos. A **elección** dos procedementos está en **relación co carácter da competencia** que se vai avaliar, ao **contexto** (o número de alumnado do que estea composto o grupo-clase, a diversidade nesa composición, a actitude ante o proceso de aprendizaxe, etc.) e aos **medios dispoñibles**, entre outros factores. A este respecto é necesario sinalar a falta de postos informáticos para cada alumna ou alumno debido a alta ocupación das dúas aulas de informática do centro, co cal, o tratamento da competencia dixital terá que sustanciarse na casa (no caso de que o alumnado teña posibilidades), nos recreos na biblioteca (facéndolles perder o seu rato de lecer) ou por aprendizaxe vicario ó ver ó profesorado manexar as distintas ferramentas TIC, sempre que a rede do centro o permita, no que se refire a internet.

Poderían enumerarse un sen fin de instrumentos, pero so **se darán indicacións moi xerais acerca dos instrumentos máis comúns** a todos os contextos nos que se aplica a avaliación por competencias. Utilizaranse os procedementos e instrumentos de avaliación que **se consideren apropiados** para cada estándar ou grupo de estándares, tomando como orientativos os **exemplos** deles que, **para maior claridade**, se ofrecen **nas seguintes táboas**. Consideramos que o importante é o resultado final e non tanto prefixar dun xeito ríxido con que instrumento se va avaliar cada concepto ou contido, xa que **o devir da dinámica da clase** (que **non se pode prever**, obviamente, nunha programación xeral) con toda a súa variedade e diversidade lle indicará mellor ó profesorado que resulta **máis motivador** para o alumnado no proceso de ensino- aprendizaxe (algo que expresamente **é mencionado na LOMCE**).

As clases utilizadas para probas, recuperacións e análises dos resultados compútanse dentro do bloque, aínda que, obviamente, terán lugar durante a impartición do seguinte bloque. O resultado temporal será que ó final de cada bloque

compensaranse as clases utilizadas entre impartición de estándares e probas.

Criterios de avaliación para a materia de Psicoloxía 2º BACH

7.1.1. Avaliación

O Departamento de Filosofía asume que a avaliación debe ser continua, de modo que para avaliar con acierto é preciso comprobar los progresos do alumnado non so ao final do proceso, senón dende o comezo e ao longo do mesmo, para ter en conta a traxectoria individual e os distintos ritmos de aprendizaxe dos alumnos e alumnas. Deste modo avaliación realízase dende o principio da acción educadora, non é algo que xurde ao final do proceso para comprobar unos resultados. A avaliación continua inclúe a avaliación de diagnóstico (inicial), formativa e sumativa. Permite incluír as modificacións necesarias na programación para facilitar a aprendizaxe dos educandos, manexar as diferenzas entre o alumnado na aula e por tanto tanto tamén se entende como unha práctica inclusiva. De modo que non pode centrarse na etapa final da aprendizaxe nin se concibe para aprobar, senón para aprender. Deste modo, o profesorado propón diversas actividades ao longo do curso, de carácter avaliabile, de acordo cos criterios anteriormente expostos. A cualificación final responderá ao conxunto do traballo realizado polo alumno ou alumna duante o curso e quedará reflectida na cualificación de xuño despois de realizar a media das cualificacións obtidas nas distintas avaliacións, ou no seu caso das recuperacións, efectuadas. A cualificación de cada avaliación resultará do traballo realizada na aula, as probas, traballos ou actividades realizadas en cada período, de acordo cos criterios que se sinalan a continuación:

Avaliación da aprendizaxe do alumnado

Os bloques suman en total $9 + 11 + 11 + 9 + 17 + 11 = 68$ estándares. Como se pode observar, practicamente unha cuarta parte da materia atópase no bloque 5, motivo polo cal se lle dedicará máis tempo.

Se atendemos a que a nota final vai de 0 a 10 e ponderamos o peso dos diferentes bloques (aproximando de tal xeito que teñamos números sen decimais) o tanto por cento do peso de cada bloque quedaría así:

Bloque 1. A psicoloxía como ciencia / 13,23% / 14% - por ser o inicial	
Estándares de aprendizaxe / 9 De PSB1.1.1 a PSB1.3.4.	Temporalización 3 - 4
Bloque 2. Fundamentos biolóxicos da conduta / 16,17% / 16%	
Estándares de aprendizaxe / 11 De PSB2.1.1 a PSB2.5.2.	Temporalización 4 - 5
Bloque 3. Os procesos cognitivos básicos: percepción, atención e memoria / 16,17% /	
Estándares de aprendizaxe / 11 De PSB3.1.1 a PSB3.3.5.	Temporalización 4 - 5

Bloque 4. Procesos cognitivos superiores: aprendizaxe, intelixencia e pensamento /	
Estándares de aprendizaxe / 9 De PSB4.1.1 a PSB4.4.1.	Temporalización 3 - 4
Bloque 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade /	
Estándares de aprendizaxe / 17 De PSB5.1.1. a PSB5.5.2.	Temporalización 6 - 8
Bloque 6. Psicoloxía social e das organizacións / 16,17% / 16%	
Estándares de aprendizaxe / 11 De PSB5.1.1. a PSB5.5.2.	Temporalización 5 - 6

Como se pode observar na programación a temporalización non se detalla para cada estándar senón para cada grupo de estándares pertencentes ós grupos sinalados na columna de "contidos" e "criterios de avaliación". Isto é así porque segundo o que consideramos os requerimentos da propia materia para que sexa comprensible para o alumnado deste nivel é necesario abordar ós problemas fuxindo tanto da fragmentación como do tratamento tipo "pilulas" densificadas de coñecemento (que terminan resultando incomprensibles precisamente pola densidade) todo o que permita o currículo. Por exemplo, no Bloque 6, podemos atopar que aparecen agrupados B6.1, B6.2 e B.6.3, a continuación aparecen fragmentados estes contidos en tres estándares (PSB6.1.1., PSB6.1.2., PSB6.1.3.,) os cales en si mesmos presentan unha complexidade importante no que se refire a tarefas a desenvolver polo alumnado ("realizar unha presentación", "investigar acerca da orixe social das actitudes persoais", etc.) pero tamén unha necesidade importante de tempo de clase para ser compartidas e avaliadas (se é o caso de utilizar avaliación entre pares mediante rúbricas), ofrecéndose a continuación un único criterio de avaliación B6.1. para dirimir se o alumnado foi quen de captar o fundamental de todo o que se lle explicou e se lle propuxo que fixera.

Este tipo de densificación nas actividades que aparecen na lei fan moi difícil programar ó detalle a temporalización, así como os mecanismos de avaliación, xa non digamos sinalar con exactitude o tanto por cento que vai valer cada un destes estándares sobre os 68 que hai en total na materia. Polo tanto seguindo, en certa forma, a lóxica da columna de "criterios de avaliación" e de "contidos", agruparemos os estándares de aprendizaxe para asignarlles o mesmo peso dentro de cada bloque temático. Aínda que, obviamente, non todos os estándares de avaliación presentan a mesma dificultade e extensión, pensamos que, ó final, terminarán quedando compensados dentro do bloque ditas diferencias.

Ante isto optamos por programar, como dicíamos, xuntado os estándares segundo a agrupación que aparece tanto na columna de "contidos" como na de "criterios de avaliación", e dende aí xorde a decisión de adxudicar os tantos por cento (iguais) correspondentes a cada agrupamento. Aínda que ditos agrupamentos son

diferentes tanto en extensión como en dificultade, consideramos que ó final terminan compensándose e, polo tanto, outorgámoslles a mesma porcentaxe dentro do bloque (a no ser que se indique o contrario), tal e como mencionamos con anterioridade.

A nota final de cada bloque xurdirá de diferentes tipos de actividades. En principio (se isto varía se indicará nas actas de Departamento), as notas de cada bloque terán a seguinte composición:

- un máximo de 80% e un mínimo de 50% para o exame ou proba escrita tradicional (que constará de preguntas curtas e/ou medias, preguntas sobre texto, preguntas tipo test, preguntas de recheo, etc.) sobre a cal se fará recuperación. Esta proba tamén poderá estar constituída unicamente por preguntas tipo test, recheo, verdadeiro ou falso, sendo posible utilizar material de consulta. Neste tipo de respostas os erros descontarán (farase constar canto descontan) e o tempo limitarase segundo a cantidade de preguntas que se fagan. O mínimo e o máximo dependerá da cantidade de actividades que se podan facer na clase e fóra dela, tenderase a fragmentar as tarefas pero os estándares de aprendizaxe non sempre se prestan a elo, de aí o abano amplo que se sinala aquí para todo o temario completo.
- un máximo de 20% e un mínimo de 10% para a proba tipo test (non terá recuperación se se fai con material de consulta), no caso de que a anterior proba non sexa exclusivamente de tipo test, verdadeiro ou falso, etc, neste caso non se fará a presente proba e a porcentaxe dela distribuirase entre a anterior e as actividades feitas na casa ou na clase.
- un máximo de 50% e un mínimo de 20% para as actividades feitas na clase ou na casa (non terán recuperación, se fará a media entre elas).
- en ocasións, e se se pacta co alumnado (o obxectivo é motivalos a traballar máis e con ferramentas e materiais diferentes, tal e como indica a lexislación), se farán actividades como infografía, presentacións, lecturas guiadas, etc., que poderán valer entre 1 e 1.5 puntos sobre os anteriores 10 que se poidan obter no bloque, dependendo da cantidade de actividades que se fagan (p.e.: una infografía avaliada con rúbrica, ata 0.50 punto por riba do 10, unha lectura guiada con preguntas a responder, sendo posible consultar o material traballado, ata un punto por riba de 10, etc.). Consideramos que é importante non fixar neste momento con exactitude estes aspectos porque a flexibilidade ao respecto sempre deu moi bo resultado co alumnado, que se ve moi motivado ao ser consultado sobre diferentes opcións á hora de participar nas decisións de obtención de notas.
- no caso de que se traballe coa metodoloxía de Flipped Classroom as porcentaxes poderán variar dunha maneira importante debido á forma de avaliar neste tipo de metodoloxía (é moito máis activa e eso fai que se reduza a porcentaxe das probas

específicas ou exames tradicionais). O alumnado estará informado desto e consignarase nas actas do Departamento.

A nota de cada avaliación xurdirá da media aritmética dos bloques que se avalíen por completo nese período lectivo. Se nese período só se avaliou, por exemplo, un bloque e só se fixeron algunhas actividades do seguinte bloque ou incluso o test, non se terán en conta para a nota da avaliación, xa que consideramos que é probable que transmita ás familias unha imaxe errónea do avance da/o alumna/o da materia, ó transmitir notas parciais de temas que, polo xeral, terminan adquirindo o seu sentido global cara ó final da súa impartición. No caso de que na segunda avaliación se imparta algún dos subámbitos nos que se poda dividir un bloque a tratar procurárase, para facer a media, adaptar o número de estándares que contén ese subámbito co do bloque que se impartiu por completo, facéndose nese caso a media aritmética ó asemellarse o número de estándares entre os contidos avaliados.

Procedementos e instrumentos de avaliación:

Segundo proceda para cada estándar de aprendizaxe e dependendo do tempo de que se dispoña e da dinámica e composición diversa de cada de cada clase utilizaranse os seguintes procedementos e instrumentos de avaliación para obter as cualificacións:

A nota final de curso (Xuño) resultará de realizar a media das cualificacións obtidas nas distintas avaliacións, ou no seu caso das recuperacións, efectuadas durante o curso.

A cualificación de cada avaliación resultará das probas, traballos ou actividades realizadas en cada período. A continuación se ofrece unha descrición xeral das probas, actividades, tarefas, etc. máis salientables, que o alumnado fará o longo do curso.

1º) Unha proba escrita (exame), por cada bloque temático ou sub-tema dentro de cada bloque se así o indica a programación da materia, ou se se indica nas actas no Departamento, na que se avaliará a adquisición e adecuada utilización de conceptos, fixados nos estándares de aprendizaxe e nos criterios de avaliación, propios da materia e correspondentes a ese período académico. No caso de que a proba se compoña de diversas partes ou preguntas, o profesorado indicará previamente a valoración de cada ítem ou parte dos que se compoña o exame, no caso de que non se detalle dita valoración se entende que todas as preguntas valen igual. Nalgúns caso, e sempre que se considere oportuno, se facilitarán rúbricas. Este tipo de proba será a que teña a posibilidade de ser recuperada nunha proba posterior, do mesmo tipo que a primeira que se suspendeu.

2º) A proba anterior pode ser suplida, se o profesorado así o indica, por

un traballo individual ou en grupo entregado por escrito e presentado oralmente na aula. Neste caso valorarase non só o contido senón tamén a exposición oral feita ante o resto do alumnado. No caso de traballos (individuais, grupais ou por proxectos) o sistema de recuperación non consistirá nunha proba específica, xa que tal cousa carece de sentido cando se aplica unha metodoloxía que ten por resultado un produto final. Neste caso ou se lle darán as indicacións pertinentes ó alumnado para que mellore os aspectos que presentan deficiencias, ou se lles dará a oportunidade de compensar a baixa nota obtida cun traballo posterior onde se demostre o avance na adquisición de competencias, na consecución de obxectivos e na adecuada adquisición de estándares de aprendizaxe.

3º) Tamén ser farán durante o curso diferentes actividades sobre distintos tipos de materiais, exercicios de redacción sobre temas do currículo, pequenos controis con probas tipo test, de recheo de espazos baleiros ou de verdadeiro/falso, cuestionarios, exposicións, infografías, controis de lecturas guiadas, etc. O obxectivo deste amplo abano de actividades é o de utilizar os diferentes procedementos e instrumentos de avaliación suxeridos para cada estándar o grupo de estándares de aprendizaxe, xa que é moi complicado elaborar unha proba estandarizada de tipo 1º o 2º sobre cada bloque temático, de tal xeito que se presente como un todo coherente para o alumnado.

O restante porcentaxe da nota de avaliación, se é o caso, dependerá, a xuízo do profesorado, do rendemento académico do alumnado na aula. Para iso teranse en conta:

4º) As súas aportacións nos debates ou discusións sobre temas da materia tidos en clase.

5º) O seu cumprimento da lectura ou comentario dos textos, documentos, actividades, traballo por proxectos, etc. relativos a cuestións filosóficas, éticas, psicolóxicas, etc.

6º) A observación na súa libreta de clase ou fichas de clase (se o profesorado llo indica así dende o principio de curso) do seguimento e asimilación dos estándares de aprendizaxe impartidos no período correspondente á avaliación.

7º) Que o profesorado poderá levar o caderno ou fichas do alumnado, calquera día, sen avisar previamente. É obriga do alumnado traelo/s sempre a clase e facer cada días as actividades previstas. O profesorado elixirá algunha das actividades para a súa cualificación, por suposto, sen indicar previamente cales serán elixidas. Isto mesmo vale para o seguimento de traballo por proxectos que se podan facer na materia.

Outras consideracións importantes a ter en conta polo alumnado son as que se detallan a continuación.

Algúnhas das probas ou traballos que se propoñan poderán ter carácter voluntario ou xurdirán dun pacto entre o alumnado e o profesorado (ou sexa, serán ofertadas polo profesorado e a clase decidirá se lle parece oportuno facelas), en tal caso subirán a nota da avaliación na que se fagan, ou da unidade temática ó que correspondan, de tal maneira que nunca supere un punto e medio que se sumará ó total do obtido entre todas as probas e traballos que se fixeran nese período. Este tipo de probas non terá recuperación. Dado o carácter voluntario, e motivante, destas probas o alumnado que non demostre interese por elas deixará claro que non aspira a acadar ó redondeo por riba da súa nota na avaliación correspondente, no caso de que a media das probas dea como resultado un número con decimais.

Nas probas ou controis especificarase o valor de cada cuestión. No caso de que non se especifique, sobreentenderase que todas valen o mesmo. No caso de traballar con actividades, proxectos, etc. intentarase proporcionar dende o inicio unha rúbrica.

No caso de non superar algunha das tres avaliacións o alumnado realizará, antes da avaliación seguinte, ou no seu caso antes da nota final, unha proba de recuperación seguindo o modelo reflectido no caso 1º. Se sucedera que a avaliación sobre proxectos, actividades, etc. non resultara satisfactoria, contemplarase a posibilidade de facer unha proba como a do caso 1º para ese tipo de contidos.

Como norma xeral compre ter en conta que na cualificación de cada proba, ata un 5% poderá depender da corrección gramatical e ortográfica.

Se en Xuño o alumnado non supera a materia terá en Setembro a posibilidade de o facer mediante unha proba do tipo 1º na que deberán responder a cuestións relativas aos tres bloques de contido xa apuntados. Se este exame se compón de varias preguntas indícaráselle ao alumnado a valoración de cada unha delas de cara ao cómputo global. No caso de que non se especifique o valor de cada ítem se sobreentende que se dividen por igual entre a nota total (p.e.: se hai dúas preguntas a metade da nota é para cada pregunta).

7.2. Criterios de cualificación

Precisións xerais que afectan a todas as materiais impartidas polo Departamento:

1ª) A non presentación por parte do alumnado sen xustificación documentada, a algunha das probas esixidas polo profesorado - sexan estas presenciais (exames ou diferentes tipos de probas) ou non (entrega de traballos) - implica a valoración negativa das mesmas (cun cero, ou incluso con notas negativas, que dependerán do que valla a nota porcentualmente, por exemplo, as notas que soben ata 0.50 puntos terán un desconto de - 0.15 puntos). No caso de que a proba teña dereito á recuperación, se a non presentación non se xustifica, a proba de recuperación será a única proba a que a/o alumna/o se poda presentar (ó perder a convocatoria en primeira instancia).

No caso de que a inasistencia fose xustificada documentalmente (p.e. cun certificado médico) o profesorado pode repetir a proba pero sempre antes da data en que a nota deba ser rexistrada na acta da avaliación.

2ª) Como norma xeral e independentemente dos distintos instrumentos de avaliación que se utilicen para avaliar cada estándar ou grupo de estándares e dos pesos que teñan na cualificación final, ó rematar cada bloque de contidos (ou sub-bloque temático, se é o caso) realizarase unha proba global que deberá ter unha cualificación igual ou superior a 5 puntos sobre 10 (ou o equivalente sobre o que se cualifique). De non acadar este mínimo, a/o alumna/o deberá recuperar os contidos mediante unha nova proba.

3ª) Se se constata por parte do profesorado a alteración intencionada, ou o seu intento, do resultado dalgunha proba ou exame (p. e. “copiar” polo procedemento que fose) a valoración desa proba será absolutamente negativa (un cero), e esa mesma valoración corresponderalle aos colaboradores no caso de que os houbese.

4ª) A nota final non consistirá unicamente na media entre as notas das probas realizadas polo alumnado, xa que faranse outro tipo de actividades avaliáveis como pode ser comentarios de texto, cuestionarios sobre libros lidos, tests, etc.

Aínda que non sempre se fará recuperación das probas e das actividades, a non presentación nas probas ou recuperacións, ou a non presentación desas actividades e as súas correspondentes recuperacións, cando sexa o caso, poderá supoñer que a nota final sexa a equivalente a un insuficiente.

Obviamente, tamén se terá en conta para definir a nota final a asistencia e participación á clase, a actitude académica demostrada ante a materia impartida e o esforzo observable na superación das posibles dificultades. Os redondeos que se teñan que facer

antes do 0,5 se farán, polo xeral, á baixa. Só en raras excepcións se farán á alza (e estarán xustificados obxectivamente, como se sinalará máis abaixo; nestes casos os aspectos que decanten ó profesorado a redondear cara arriba estarán moi pronunciados, por exemplo, non só ir subindo notas, senón subir 4 o 5 puntos en moitas das actividades). Respecto ós redondeos que teñan que facerse por riba do 0,5 (4,7 por exemplo) en principio tamén se farán á baixa, xa que o que o alumnado obtivo dun xeito definitivo foi a nota expresada en números enteiros. Polo tanto os decimais que podan sumárselle para acadar o seguinte número enteiro dependerán dos aspectos antes mencionados os cales son obxectivos ó quedar claramente reflectidos nas fichas do alumnado (claros aumentos de notas en sucesivas probas e en recuperacións, ir elevando a nota progresivamente durante o curso, presentación a todas as probas, actividades, etc, sería un bo exemplo de como quedaría plasmado nunha ficha que unha alumna ou un alumno traballou para sumar ditos decimais á nota que obtivo).

5ª) Aínda que normalmente se indicará o valor de cada pregunta ou cuestión nos exames, probas, composicións, tests, etc., cando non se faga así sempre se sobreentenderá, xa que parece evidente ao non darse outra indicación, que todas as cuestións ou preguntas valen o mesmo. Por exemplo: se só hai dúas preguntas e se puntúa sobre 10 cada resposta valerá como máximo 5 puntos.

6ª) Cando se realicen traballos (exercicios, fichas, preguntas, exposicións, etc.) ou actividades na clase e se recollan nese mesmo período lectivo, no caso de que a alumnado no estea presente, se a falta de asistencia está xustificada ese traballo (et alt.) non recollido non computará para a media da nota que corresponda. No caso de que a falta de asistencia non está xustificada contará como un non presentado e poderá contar tanto como un cero ou incluso con puntuación negativa (nunca maior do que a propia actividade vale).

7ª) No caso de que o alumnado chegue tarde as probas se contempla a posibilidade de que teña que facer un exercicio diferente ó do alumnado que estivo en hora dentro da aula. O motivo desta distinción radica nos problemas que poden xurdir coa expansión das tecnoloxías de comunicación inmediata a través dos smartphones.

8ª) No caso de que a petición do alumnado se utilicen os períodos de lecer para ampliar o tempo de realización dun exame será preceptivo que todo o alumnado estea presente á hora estipulada e permaneza na aula durante todo o período de exame. Polo tanto, a hora de comezo da proba non é opcional (chegar á proba no momento de inicio da clase e non do período de lecer, considérase entrar cun retraso importante e non anecdótico). Se alguén chega tarde estará suxeito o que se indica en 7ª

9ª) No caso de que se faga un exame final de recuperación, só terán dereito a este aquelas/es alumnas/os que teñan polo menos cualificación positiva na metade dos

contidos avaliados na materia.

No caso de que se faga un exame tipo final para que quen teña algún exame ou actividade suspensa a pesares da oportunidade de recuperación cando corresponda, as notas non superarán o 6, xa que dita derradeira oportunidade será para aqueles que necesitarán chegar ó 5 ou fixar a nota (xa que non se poden poñer decimais) e as probas serán moi xenéricas e no terán a mesma minuciosidade que durante o curso.

. Criterios para a cualificación das probas

Especificarase en cada proba a cualificación máxima de cada unha das cuestións. No caso de que non se especifique, entenderase que a cualificación de cada unha das cuestións é a mesma e, dentro de cada cuestión, cada apartado. (cfr. apartado 5).

Para que as cuestións sexan valoradas coa cualificación máxima, atenderase aos seguintes criterios:

A. Cuestión para desenvolver un tópico relacionado cos problemas filosóficos traballados.

1. A resposta é axeitada á pregunta.
2. Utiliza a información pertinente.
3. Define os conceptos.

B. Cuestión de carácter mais xeral e de sistematización e relación entre diversos aspectos dun tema.

1. A súa análise é completa.
2. Relaciona e compara.
3. A extensión é axeitada ó contido.

C. Cuestións a partir de textos

1. Identifica as ideas fundamentais do texto
2. Ten en conta o contido do texto á hora de responder á pregunta
3. Utiliza e relaciona a información pertinente en relación ás cuestións formuladas

D. Cuestións cuxa resposta esixe xustificación:

1. A resposta é pertinente.
2. Constrúe argumentos adecuados.
3. Non cae en contradicións

Con carácter xeral valorarase a capacidade de pensamento crítico así como a

redacción. Terase en conta se o/a alumno/a:

- 1.Estrutura o que escribe
- 2.Constrúe frases coherentes
3. Elabora un comezo e unha conclusión

Valorarase tamén a presentación e corrección dos escritos:

- 1.Corrección gramatical e ortográfica.
- 2.Presentación.
- 3.Lexibilidade.

(Os erros gramaticais e ortográficos poden ser penalizados ata cun máximo de 0,5 puntos)

Nas probas só se poderá usar material de apoio cando o profesorado así o indique. O uso de calquera tipo de material (fotocopias reducidas, pequenas anotacións, documentos electrónicos) ou o apoio ao alumnado por calquera medio (teléfono móbil, axuda oral directa), pode supoñer a anulación da proba, que deberá recuperarse nas probas ordinarias de recuperación. De darse esta situación na proba de recuperación, entenderíase que ese grupo de estándares non están recuperados e a cualificación podería ser igual a 0.

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 1. A psicología como ciencia / Unidade 1 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (9) - 3 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 9 sesións	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B1.1. A psicología desde as súas orixes en Grecia ata o século XIX.</p> <p>B1.2. Constitución da psicología como saber autónomo: Wundt, Watson, James e Freud.</p> <p>B1.3. Diversidade de acepcións do termo psicología ao longo da súa evolución.</p> <p>B1.4. Obxecto propio da psicología. A psicología e outros saberes.</p>	<p>PSB1.1.1. Explica e constrúe un marco de referencia global da psicología, desde as súas orixes en Grecia (nas filosofías de Platón e Aristóteles), ata o seu recoñecemento como saber independente da man de Wundt, Watson, James e Freud, definindo as acepcións do termo psicología ao longo da súa evolución, desde o etimolóxico, como "ciencia da alma", aos achegados polas correntes actuais: condutismo, cognitivismo, psicanálise, humanismo ou Gestalt.</p>	<p>As primeiras clases son para presentación da materia, avaliación inicial, etc. 3ª e 4ª</p>	<p>- B1.1. Comprende a especificidade do coñecemento aportado pola Psicología como ciencia.</p> <p>- Valora que este coñecemento estimula a crítica, a autonomía, a investigación e a innovación.</p>	<p>CAA, CMCCT I. III. XII.</p>
	<p>PSB1.1.2. Recoñece e valora as cuestións e os problemas que investiga a psicología desde os seus inicios, distinguindo a súa perspectiva das proporcionadas por outros saberes.</p>			
<p>B1.5. Obxectivos que caracterizan a psicología.</p> <p>B1.6. Facetas teórica e práctica da psicología, e ámbitos de aplicación.</p> <p>B1.7. Metodoloxías da investigación psicolóxica: métodos e obxectivos.</p>	<p>PSB1.2.1. Explica e estima a importancia dos obxectivos que caracterizan a psicología: describir, explicar, predicir e modificar.</p>	<p>5ª a 6ª</p>	<p>- B1.2. É quen de recoñecer e poñer en relación as dimensións teórica e práctica da psicología, os seus obxectivos, características, ramas e técnicas de</p> <p>- Comprende a importancia da metodoloxía na investigación en Psicología, sendo capaz de describir algún dos métodos explicados.</p>	<p>CMCCT, CSC, CAA II. V. VI. XIII. XX.</p>
	<p>PSB1.2.2. Distingue e relaciona as facetas teórica e práctica da psicología, e identifica as ramas en que se desenvolven (clínica e da saúde, da arte, das actividades físico-deportivas, da educación, forense, da intervención social, ambiental, etc.), investigando e valorando a súa aplicación nos ámbitos de atención na comunidade, como na familia e na infancia, na terceira idade, en minusvalías, muller, xuventude, minorías</p>			

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 1. A psicología como ciencia / Unidade 1 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (9) - 3 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 9 sesións	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
	<p>sociais e inmigrantes, cooperación para o desenvolvemento, etc.</p> <p>PSB1.2.3. Describe e aprecia a utilidade das técnicas e das metodoloxías de investigación psicolóxica, explicando as características de cada unha, como son os métodos comprensivos (introspección, fenomenoloxía, hermenéutica, test, entrevista persoal, dinámica de grupos, etc.) e os seus obxectivos (observación, descrición, experimentación, explicación, estudos de casos, etc.).</p>			
<p>B1.8. Achegas máis importantes da psicología na comprensión dos fenómenos humanos. Problemas tratados e conclusións ofrecidas.</p> <p>B1.9. Teorías psicolóxicas: psicanálise, condutismo, teoría cognitiva, Gestalt, humanismo e psicobioloxía.</p> <p>B1.10. Textos de autores como W. Wundt, S. Freud, A. Maslow, W. James e B. F. Skinner, entre outros.</p>	<p>PSB1.3.1. Explica e recoñece a importancia das achegas máis psicolóxicas realizou na comprensión dos fenómenos humanos, identificando os problemas específicos dos que se ocupa e as conclusións achegadas.</p> <p>PSB1 3.2. Utiliza a súa capacidade de aprender a aprender, realizando os seus propios mapas conceptuais, utilizando medios informáticos, acerca das seguintes teorías: psicanálise, condutismo, teoría cognitiva, Gestalt, humanismo e psicobioloxía.</p> <p>PSB1.3.3. Analiza e valora criticamente textos sobre os problemas, as funcións e as aplicacións da Psicología de autores como W. Wundt, S. Freud, A. Maslow, W. James e B. F. Skinner, entre outros.</p> <p>PSB1.3.4. Utiliza a súa iniciativa para expor as súas conclusións argumentadamente,</p>	<p>7ª - 10ª</p> <p>11ª e 12ª</p> <p>Proba e recuperación (se corresponde) , revisión dos resultados.</p> <p>Finalizando a mediados de outubro 2018</p>	<p>- B1.3. Recoñece algunhas das achegas máis importantes da psicología estudadas nesta unidade, identificando os problemas que presentan e as solucións que aportan.</p>	<p>CCEC, CAA, CCL CD, CSIEE II. IV. VII. X. XIX.</p>

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 1. A psicología como ciencia / Unidade 1 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (9) - 3 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 9 sesións	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
	mediante presentacións gráficas, en medios audiovisuais.			

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 2. Fundamentos biolóxicos da conduta / Unidade 2 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
B2.1. Anatomía do encéfalo humano . Comparativa co doutros animais.	PSB2.1.1. Identifica , contrasta e valora a nivel anatómico diferentes tipos de encéfalos animais en comparación co humano , valéndose de medios documentais .	Iniciando a mediados de outubro de 2018 13 ^a	- B2.1. Explica a evolución do ser humano recoñecendo as características que o diferencian do resto dos animais - Recoñece as consecuencias na conduta do desenvolvemento neurolóxico do ser humano.	CMCCT, CD II. X. XI.
B2.2. Filoxénese da evolución do cerebro humano e relación coa conduta .	PSB2.1.2. Investiga a través de internet a filoxénese humana e a evolución do cerebro , explicando e apreciando a relación directa que mantén co desenvolvemento da conduta humana .			
B2.3. Morfoloxía da neurona . Sinapse, impulso nervioso e neurotransmisores. B2.4. Áreas do cerebro e as funcións que executan.	PSB2.2.1. Realiza unha presentación, con medios informáticos , en colaboración grupal, sobre a morfoloxía neuronal e a sinapse , describindo o proceso de transmisión sináptica e os factores que a determinan, o impulso nervioso e os neurotransmisores. PSB2.2.2. Investiga e explica a organización das áreas cerebrais e as súas funcións , e localiza nun debuxo as devanditas áreas .	14 ^a -15 ^a	- B2.2. Analiza correctamente a organización do SNC , en especial do encéfalo , distinguindo a localización e función que determina a conduta do ser humano.	CD, CMCCT II. V. VI. X. XI. XIV XIX. XX.
B2.5. Técnicas de investigación da actividade cerebral : anxiogramas, EEG, TAC, TEP, IRM, intervencións	PSB2.3.1. Describe e compara as técnicas científicas de investigación do cerebro: anxiogramas, EEG, TAC, TEP, IRM, intervencións directas e estudo de casos.	16 ^a -17 ^a	- B2.3. Comprende cales foron as aportacións das máis recentes técnicas de investigación do cerebro para a explicación da conduta humana.	CMCCT, CSC II. V. VI. VII. XII. XV. XX.

Psicoloxía. 2º de bacharelato

Bloque 2. Fundamentos biolóxicos da conduta / Unidade 2 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>directas e estudo de casos. B2.6. Impulso que deron as técnicas de investigación do cerebro para o estudo do comportamento e a solución dalgunhas patoloxías.</p>	<p>PSB2 3.2. Analiza e aprecia o impulso que estas técnicas de investigación cerebral lle deron ao coñecemento do comportamento humano e á solución dalgunhas patoloxías.</p>			
<p>B2.7. Bases xenéticas da diferenza entre a conduta feminina e a masculina. B2.8. Doenzas causadas por alteracións xenéticas. Anomalía na conduta. Síndromes.</p>	<p>PSB2.4.1. Explica a influencia dos compoñentes xenéticos que interveñen na conduta, e investiga e valora se estes teñen efectos distintivos entre a conduta feminina e a masculina.</p> <p>PSB2.4.2. Relaciona e aprecia a importancia das alteracións xenéticas coas doenzas que producen modificacións e anomalías na conduta, utilizando o vocabulario técnico preciso: mutación, trisomía, monosomía, deleción, etc.</p> <p>PSB2.4.3. Localiza e selecciona información en internet acerca de distintos tipos de doenzas causadas por alteracións xenéticas, tales como a síndrome de Down, a síndrome de Turner, a síndrome do miaño de gato ou a síndrome de Klinefelter, entre outras.</p>	<p>18^a-19^a</p>	<p>- B2.4. É quen de comprender algunhas das bases xenéticas que determinan a conduta humana, en especial aquelas que producen anomalía nesta.</p>	<p>CMCCT, CCL CD II. III. V. VIII. IX. X. XV. XIX. XX.</p>

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 2. Fundamentos biolóxicos da conduta / Unidade 2 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
B2.9. Sistema endócrino. Glándulas e hormonas, e influencia na conduta. Influencia na diferenza entre a conduta feminina e a masculina.	<p>PSB2. 5.1. Realiza, en colaboración grupal, un mapa conceptual do sistema endócrino, apreciando a súa influencia na conduta humana e os seus trastornos, por exemplo: hipófise e depresión, tiroide e ansiedade, paratiroide e astenia, suprarrenais e delirios, páncreas e depresión, sexuais e climaterio, etc.</p> <p>PSB2.5.2. Investiga as diferenzas endocrinolóxicas entre homes e mulleres, e os seus efectos na conduta, valorando o coñecemento destas diferenzas como un instrumento que permite un entendemento e unha comprensión mellores entre as persoas de diferente sexo.</p>	<p>20^a - 25^a</p> <p>26^a - 27ª Proba e recuperación (se corresponde) , revisión dos resultados</p> <p>Finalizando e metade de novembro de 2018</p>	- B2.5. A alumna ou o alumno sabe como investigar e resumir a información sobre a influencia que ten o sistema endócrino sobre o comportamento do ser humano.	CMCCT, CSIEE, CSC

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 3. Os procesos cognitivos básicos: percepción, atención e memoria / Unidade 3 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
B3.1. Percepción: elementos e fases do proceso. B3.2. Teorías sobre a percepción: asociacionismo, Gestalt, cognitivismo e neuropsicología	<p>PSB3.1.1. Distingue e relaciona os elementos que interveñen no fenómeno da percepción (estímulo, sentido, sensación e limiares de percepción), recoñecendoos dentro das fases do proceso perceptivo (excitación, transdución, transmisión e recepción).</p> <p>PSB3.1.2. Compara e valora as achegas das principais teorías acerca da percepción: asociacionismo, Gestalt, cognitivismo e neuropsicología.</p>	<p>Iniciando a metade de novembro de 2018</p> <p>28^a - 34^a</p>	<p>- B3.1. Comprende que a percepción humana é un proceso de construción fundamentalmente subxectivo e con limitacións.</p> <p>- Valora o coñecemento do ser humano, a partir da percepción, como un coñecemento da realidade que é procesado e non un simple reflexo.</p>	CMCCT, CAA, CCEC, CSIEE, CD I. II. IV. V. VI. X. XI. XIV. XIX. XX.

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 3. Os procesos cognitivos básicos: percepción, atención e memoria / Unidade 3 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B3.3. Leis da percepción da Gestalt.</p> <p>B3.4. Ilusións ópticas e trastornos perceptivos.</p> <p>B3.5. Algúns fenómenos perceptivos: constancia perceptiva, percepción subliminar e extrasensorial, membro fantasma e percepción por estimulación eléctrica do cerebro (por exemplo, o ollo de Dobbelle), etc.</p>	<p>PSB3.1.3. Elabora unha presentación con medios audiovisuais e en colaboración grupal, desenvolvendo a súa iniciativa persoal e as leis gestálticas da percepción, valorando a súa achega conceptual e identificando exemplos concretos de como actúan (por exemplo, a través de obras pictóricas ou fotografías).</p> <p>PSB3.1.4. Procura e selecciona información, utilizando páxinas web, acerca dalgúns tipos de ilusións ópticas, diferenciándoas dos trastornos perceptivos como as alucinacións e a agnosia.</p> <p>PSB3.1.5. Comenta e aprecia algúns fenómenos perceptivos, como a constancia perceptiva, a percepción subliminar e extrasensorial, o membro fantasma e a percepción por estimulación eléctrica do cerebro (por exemplo, o ollo de Dobbelle) entre outros, e expón as súas conclusións a través de soportes de presentación informáticos.</p>			
<p>B3.6. Factores individuais e sociais que inflúen na percepción.</p>	<p>PSB3.2.1. Discirne e elabora conclusións, en colaboración grupal, sobre a influencia dos factores individuais (motivación, actitudes e intereses) e sociais (cultura e hábitat) no fenómeno da percepción, utilizando, por exemplo, os experimentos sobre prexuízos realizados por Allport e Kramer.</p>	35 ^a	- B3 2. Recoñece a importancia que teñen as influencias individuais e sociais no proceso perceptivo .	CSC I. II. VIII. XII.

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 3. Os procesos cognitivos básicos: percepción, atención e memoria / Unidade 3 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B3.7. A memoria. Atención e concentración.</p> <p>B3.8. Tipos de atención.</p> <p>B3.9. Alteracións da atención.</p> <p>B3.10. Tipos de memoria. Relación entre eles e utilidade que teñen na aprendizaxe humana.</p> <p>B3.11. Esquecemento: causas.</p> <p>B3.12. A memoria e os efectos producidos nela por desuso, interferencia, falta de motivación, etc.</p> <p>B3.13. Distorsións e alteracións da memoria.</p>	<p>PSB3.3.1. Relaciona os conceptos de atención e concentración como puntos de partida da memoria, distinguindo os tipos de atención e os tipos de alteración que poden sufrir.</p> <p>PSB3.3.2. Utiliza a súa iniciativa persoal para deseñar e elaborar, con medios informáticos, un cadro comparativo sobre diferentes tipos de memoria (sensorial, MCP e MLP), analizando a correspondencia entre elas e valorando a utilidade que teñen na aprendizaxe humana.</p> <p>PSB3.3.3. Procura e selecciona información en páxinas web e libros especializados, acerca das principais causas do esquecemento, tales como as fisiolóxicas, as producidas por lesións, por represión, por falta de procesamento, por contexto inadecuado, etc., e elabora conclusións.</p> <p>PSB3.3.4. Analiza e valora a importancia dalgúns dos efectos producidos na memoria por desuso, interferencia, falta de motivación, etc., e expón as súas consecuencias de xeito argumentado.</p> <p>PSB3.3.5. Exemplifica, a través de medios audiovisuais, algunhas distorsións ou alteracións da memoria, como a amnesia, a hipermnesia, a paramnesia e os falsos recordos, desenvolvendo a súa capacidade emprendedora.</p>	<p>36^a - 37^a</p> <p>38^a - 39ª Proba e recuperación (se corresponde) , revisión dos resultados</p> <p>Finalizando na segunda quincena de decembro de 2018</p>	<p>- B3.3. Coñece a estrutura e os tipos de funcionamento da memoria humana, así como algunhas das alteracións que esta pode sufrir.</p>	<p>CCL, CSIEE, CAA CD, CCL</p>

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 4. Procesos cognitivos superiores: aprendizaxe, intelixencia e pensamento / Unidade 4 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (9) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 4	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B4.1. Teorías da aprendizaxe: condicionamento clásico; aprendizaxe por ensaio-erro; condicionamento instrumental; teoría cognitiva; aprendizaxe social.</p> <p>B4.2. Técnicas de condicionamento na publicidade.</p> <p>B4.3. Factores que inflúen na aprendizaxe: coñecementos previos adquiridos, capacidades, personalidade, estilos cognitivos, motivación, actitudes e valores.</p>	<p>PSB4.1.1. Utiliza a súa iniciativa persoal para confeccionar, utilizando medios informáticos, un cadro comparativo das teorías da aprendizaxe: condicionamento clásico (Pavlov e Watson); aprendizaxe por ensaio-erro (Thorndike); condicionamento instrumental (Skinner); teoría cognitiva (Piaget); Gestalt (Khöler); aprendizaxe social ou vicaria (Bandura), etc.</p> <p>PSB4.1.2. Analiza e aprecia os resultados da aplicación das técnicas de condicionamento na publicidade, mediante a localización destas últimas en exemplos de casos concretos, utilizados nos medios de comunicación audiovisual.</p> <p>PSB4.1.3. Describe e valora a importancia dos factores que inflúen na aprendizaxe, como por exemplo os coñecementos previos adquiridos, as capacidades, a personalidade, os estilos cognitivos, a motivación, as actitudes e os valores.</p>	<p>Iniciando na segunda semana de xaneiro de 2019</p> <p>40^a - 47^a</p>	<p>- B4.1. Explica máis da metade das teorías da aprendizaxe presentadas neste bloque. É quen de identificar nelas os elementos fundamentais e comprender cales son as aplicacións sociais que teñen.</p>	<p>CSIEE, CCEC, CD, CCL II. V. VIII. X. XII. XIV. XV. XVIII. XIX. XX.</p>

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 4. Procesos cognitivos superiores: aprendizaxe, intelixencia e pensamento / Unidade 4 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (9) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 4	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B4.4. Teorías actuais sobre a intelixencia: teoría factorial de Spearman, multifactorial de Thurstone, e teorías de Cattell, Vernon, Sternberg, Gardner, etc.</p> <p>B4.5. Fases do desenvolvemento da intelixencia segundo J. Piaget.</p> <p>B4.6. O CI e os problemas da medición da intelixencia.</p> <p>B4.7. Procesos cognitivos superiores: pensamento, razoamento e creatividade.</p>	<p>PSB4.2.1. Elabora mapas conceptuais dalgunhas das actuais teorías sobre a intelixencia, valorando as achegas que no seu estudo tivo cada unha delas, como por exemplo a teoría factorial de Spearman, a multifactorial de Thurstone e as de Cattell, Vernon, Sternberg, Gardner, etc.</p> <p>PSB4.2.2. Utiliza a súa iniciativa persoal para elaborar un esquema explicativo sobre as fases do desenvolvemento da intelixencia segundo J. Piaget, valorando a importancia das influencias xenéticas e do medio neste proceso.</p> <p>PSB4.2.3. Investiga, en páxinas de internet, o que é o CI e a escala de Stanford-Binet, que clasifica estes valores desde a deficiencia profunda ata a superdotación, apreciando a obxectividade real dos seus resultados e examinando criticamente algunhas técnicas de medición da intelixencia.</p> <p>PSB4.2.4. Analiza o que é o pensamento, apreciando a validez tanto do razoamento como da creatividade na resolución de problemas e na toma de decisións.</p>	<p>48^a - 51^a</p>	<ul style="list-style-type: none"> - B4.2. Comprende en que consisten os procesos cognitivos superiores do ser humano, a través dalgunha das teorías presentadas neste bloque temático. - Comprende en que consiste o concepto de CI e a súa medición. 	<p>CAA, CSIEE, CD CCEC</p> <p>I. II. II. IV. V. VI. VII. VII.IX. X XI. XIV. XIX. XX.</p>
<p>B4.8. A intelixencia emocional e as súas competencias.</p>	<p>PSB4 3.1. Valora a importancia das teorías de Gardner e Goleman, realizando un esquema das competencias da intelixencia emocional e a súa importancia no éxito persoal e profesional.</p>	<p>52^a</p>	<ul style="list-style-type: none"> - B4.3. Comprende en que consiste a intelixencia emocional e reconece a súa importancia no desenvolvemento psíquico da persoa. 	<p>CAA IV. XII.</p>

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 4. Procesos cognitivos superiores: aprendizaxe, intelixencia e pensamento / Unidade 4 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (9) - 4 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 12 sesións	Criterios de avaliación 4	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
B4.9. Posibilidades, alcance, límites e perigos da intelixencia artificial.	PSB4.4.1. Avalía , en traballo grupal, as vertentes positivas e negativas das aplicacións da intelixencia artificial , así como os perigos que pode representar pola súa capacidade para o control do ser humano, invadindo a súa intimidade e a súa liberdade.	53 ^a 54 ^a +55 ^a Proba e recuperación (se corresponde) , revisión dos resultados Finalizando na primeira semana de febreiro de 2019	- B4.4. Reflexiona criticamente sobre as posibilidades e límites da IA , co fin de evitar o trasvase de características entre persoas e máquinas.	CMCCT, CSIEE II. V. VIII.

Psicología. 2º de bacharelato				
Bloque 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade / Unidade 5 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (17) - 6 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 18 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
B5.1. Teorías sobre a motivación: homeostática; das necesidades; do incentivo; cognitivas; psicanalíticas; humanistas. B5.2. Causas da frustración. Clasificación dos conflitos de Lewin. B5.3. Alternativas á frustración: agresión, logro indirecto, evasión, depresión ou	PSB5.1.1. Utiliza e selecciona información acerca das teorías da motivación (homeostática; das necesidades; do incentivo; cognitivas; psicanalíticas; humanistas), utilizando mapas conceptuais , e elabora conclusións. PSB5.1.2. Recorre á súa iniciativa para realizar unha presentación , con medios informáticos , acerca das causas da frustración , partindo da clasificación dos conflitos de Lewin e valorando as respostas alternativas a esta, como a agresión, o logro indirecto, a evasión, a depresión ou a súa aceptación (tolerancia á frustración).	Iniciando a mediados de febreiro de 2019 56 ^a - 60 ^a	- B5.1. Comprende en que consiste a motivación e algunhas das diferentes teorías que a explican. - Explica en que consiste a clasificación de conflitos de Lewin , como unha maneira de explicar as causas da frustración - Comprende a importancia da motivación para obter logros no ámbito laboral e educativo.	CAA, CSIEE I. VI. VII. IX. XI. XII. XVII.

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade / Unidade 5 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (17) - 6 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 18 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
aceptación. B5.4. Motivación e consecución de logros no ámbito laboral e no educativo.	PSB5.1.3. Argumenta , en colaboración grupal, sobre a importancia da motivación no ámbito laboral e educativo , analizando a relación entre motivación e consecución de logros.			
B5.5. Teorías da personalidade B5.6. Fases do desenvolvemento da personalidade B5.7. Métodos de avaliación da personalidade e as súas limitacións.	PSB5.2.1. Describe , establecendo semellanzas e diferenzas, as teorías da personalidade , como as provenientes da psicanálise, o humanismo, as tipoloxías, o cognitivismo e o condutismo, valorando as achegas que cada unha delas realizou no coñecemento da natureza humana. PSB5.2.2. Recorre á súa iniciativa persoal para realizar unha presentación , a través de medios audiovisuais , sobre as fases do desenvolvemento da personalidade , por exemplo segundo a teoría psicanalista, e elaborar conclusións sobre os cambios que se producen en cada unha delas. PSB5.2.3. Analiza , valorando críticamente , as limitacións dalgúns métodos e estratexias para a avaliación da personalidade , como son as probas proxectivas (test de Rorschach, TAT, test da frustración de Rosenzweig, etc.), as probas non proxectivas (16 FP, NEO-PI-R e MMPI) e as técnicas fisiolóxicas (tomografías, etc.).	61ª - 67ª	<ul style="list-style-type: none"> - B5.2. Comprende o que é a personalidade a partires de algunhas das teorías presentadas neste bloque. - É quen de analizar as influencias xenéticas, ambientais e culturais existentes na personalidade. - Recoñece as fases existentes no desenvolvemento da personalidade. - B5.3. Entende que existen diferentes métodos de avaliación da personalidade e que cada un deles ten limitacións. - Comprende a relacións que hai, na estruturación da personalidade, entre identidade e autoestima 	CAA, CSIEE, CMCCT, CCL CSC, I. II. II. IV. V. VI. VII. IX. X XII. XIV. XIX. XX.

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade / Unidade 5 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (17) - 6 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporalización 18 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B5.8. Relación entre a conciencia e os procesos inconscientes.</p> <p>B5.9. Drogas; alteracións de conciencia e de personalidade.</p> <p>B5.10. Identidade e autoestima.</p>	<p>PSB5.2.4. Diserta sobre a complexa relación entre a función da conciencia e os procesos inconscientes, analizando algúns fenómenos inconscientes, como os soños ou a hipnose.</p> <p>PSB5.2.5. Investiga, en traballo grupal, sobre os estados alterados de conciencia provocados polas drogas, valorando criticamente a súa influencia nas alteracións da personalidade, e presenta as súas conclusións de maneira argumentada.</p> <p>PSB5. 2.6. Indaga sobre a relación entre identidade e autoestima, valorando criticamente a importancia do concepto de si mesmo/a e as repercusións que iso ten no desenvolvemento persoal e vital.</p>			
<p>B5.11. Perspectivas, modelos de estudo e métodos usados para tratar as psicopatoloxías.</p>	<p>PSB5.3.1. Describe perspectivas e modelos de estudo da psicopatoloxía, e reflexiona sobre os métodos utilizados por cada unha delas.</p>	<p>68^a-70^a</p>	<p>- B5.3. Entende e reflexiona sobre a complexidade que implica definir o que é un trastorno mental, describindo algúns dos factores</p>	<p>CMCCT, CAA I. II. II. IV. V. VI.</p>

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade / Unidade 5 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (17) - 6 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 18 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B5.12. Trastornos en relación ás necesidades biolóxicas e ás adiccións.</p> <p>B5.13. Trastornos en relación ás emocións.</p> <p>B5.14. Trastornos en relación a elementos corporais.</p> <p>B5.15. Trastornos en relación á personalidade.</p> <p>B5.16. Trastornos en relación ao desenvolvemento evolutivo.</p>	<p>PSB5.3.2. Utiliza a súa iniciativa persoal para realizar un cadro esquemático, en colaboración grupal e utilizando medios informáticos, acerca das características relativas a algúns tipos de trastornos, por exemplo os asociados ás necesidades biolóxicas e ás adiccións (sexuais, alimentarias, drogodependencias, etc.), ás emocións (ansiedade e depresión), a elementos corporais (psicosomáticos, somatomorfos e disociativos), á personalidade (esquizoide, paranoide, limítrofe, dependente, narcisista, antisocial, etc.), ao desenvolvemento evolutivo (autismo, atraso mental, déficit de atención e hiperactividade, da aprendizaxe, asociados á vellez), etc.</p>		<p>xenéticos, ambientais e evolutivos implicados, co fin de comprender as perspectivas psicopatolóxicas e os seus métodos de estudo.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Comprende o difícil que é definir e diagnosticar un trastorno mental, tendo en conta os diferentes factores que poden estar presentes nel. - É capaz de diferenciar algunhas das categorías de trastornos explicadas neste bloque. 	<p>VII. IX. X XII. XIV. XIX. XX.</p>
<p>B5.17. Compoñentes hereditarios e aprendidos dos afectos.</p> <p>B5.18. Relación entre emoción e cognición.</p> <p>B5.19. Emocións primarias, secundarias e autoconscientes.</p>	<p>PSB5.4.1. Explica os tipos de afectos (sentimento, emoción e paixón), especificando os seus determinantes hereditarios e aprendidos, e analizando a relación entre emoción e cognición.</p> <p>PSB5.4.2. Describe as emocións primarias (medo, noxo, alegría, tristura, ira, sorpresa, etc.) e secundarias (ansiedade, hostilidade, humor, felicidade, amor, etc.), distinguíndoas das emocións autoconscientes (culpa, vergoña, orgullo, etc.).</p>	<p>69^a - 72^a</p>	<ul style="list-style-type: none"> - B5.4. Recoñece os diferentes tipos de afectos e a orixe dalgúns tipos de trastornos emocionais. 	<p>CCL, CCL, CSC, CD II. V. VI. X. XII. XIX. XX.</p>

Psicoloxía. 2º de bacharelato				
Bloque 5. A construción do ser humano. Motivación, personalidade e afectividade / Unidade 5 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (17) - 6 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 18 sesións	Criterios de avaliación 5	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
B5.20. Teorías sobre a emoción , como experiencia, como comportamento ou como suceso fisiolóxico. A psicoafectividade e o equilibrio da persoa.	PSB5.4.3. Realiza un cadro comparativo sobre as teorías sobre a emoción , por exemplo como experiencia, como comportamento ou como suceso fisiolóxico, valorando a importancia da psicoafectividade no equilibrio da persoa.			
B5.21. Trastornos e problemas emocionais .	PSB5.4.4. Investiga , a través de internet , algúns trastornos emocionais (indiferenza emocional, dependencia afectiva, trastorno maníaco-depresivo, descontrol emotivo, etc.) e problemas emocionais (medo, fobias, ansiedade, estrés, depresión, etc.), exemplificando a través dalgún soporte audiovisual, e elabora as súas conclusións.			
B5.22. Importancia da afectividade e da sexualidade na maduración da persoa. Psicoloxía da sexualidade. B5.23. Comunicación emocional: linguaxe verbal e non verbal.	PSB5.5.1. Identifica e aprecia a importancia que, no desenvolvemento e na maduración da persoa , teñen a afectividade e a sexualidade , como dimensións esenciais do ser humano, e describe os aspectos fundamentais da psicoloxía da sexualidade : fisioloxía da resposta sexual, conduta sexual, etc.	73 ^a - 74 ^a 75 ^a - 76 ^a Proba e recuperación (se corresponde) , revisión dos resultados Finalizando a principios de abril de 2019	- B5.5. Coñece a importancia que teñen na maduración da persoa as relacións afectivas e sexuais , analizando dun xeito crítico os seus aspectos fundamentais.	CSC, CCL I. II. VIII. IX. XII.

Psicoloxía. 2º de bacharelato				
Bloque 6. Psicoloxía social e das organizacións / Unidade 6 do libro de texto				
Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 ou 5 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 15 sesións?	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 6. Psicología social e das organizacións / Unidade 6 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 ou 5 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 15 sesións?	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B6.1. Impacto das diferenzas culturais no comportament o individual: a súa influencia nos esquemas cognitivos, na personalidade e na vida afectiva.</p> <p>B6.2. Proceso de socialización. Influencia no desenvolvemento persoal dos grupos, os papeis e os status sociais.</p> <p>B6.3. Orixe social das actitudes persoais. Influencia en condutas violentas en distintos ámbitos.</p> <p>B6.4. Roles sociais de xénero e as súas consecuencias no pensamento e na conduta do home e da muller</p>	<p>PSB6.1.1. Analiza e valora as diferenzas culturais e o seu impacto no comportamento das persoas ao exercer a súa influencia nos esquemas cognitivos, a personalidade e a vida afectiva do ser humano.</p> <p>PSB6.1.2. Realiza unha presentación, colaborando en grupo e utilizando medios informáticos, sobre o proceso de socialización humana e a influencia dos grupos, os papeis e os status sociais no desenvolvemento da persoa.</p> <p>PSB6.1.3. Investiga acerca da orixe social das actitudes persoais, valorando a súa utilidade para a predición da conduta humana e a súa influencia en condutas de violencia escolar, laboral, doméstica e de xénero, entre outras.</p>	<p>Iniciando a principios de abril de 2019</p> <p>77^a -84^a</p>	<p>- B6.1. Entende que o ser humano ten unha dimensión social ineludible e que debido a eso o proceso de socialización é fundamental na constitución da personalidade.</p>	<p>CSC, CD</p>
<p>B6.5. Procesos psicolóxicos de masas: impulsividade, intolerancia, inconsciencia, falta de perseveranza, volubidade e falta de capacidade crítica.</p>	<p>PSB6.2.1. Procura e selecciona información en internet acerca das características da conduta do individuo inmerso na masa, tales como impulsividade, intolerancia, inconsciencia, falta de perseveranza, volubidade e falta de capacidade crítica, entre outras.</p>	<p>85^a - 89^a</p>	<p>- B6. 2. Recoñece a importancia dos procesos psicolóxicos das masas, así como a súa natureza, características e as pautas de comportamento que conlevan.</p> <p>- Analiza como esta dinámica pode influír no comportamento das persoas, téndose en conta a</p>	<p>CD, CSC</p>

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 6. Psicología social e das organizacións / Unidade 6 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 ou 5 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 15 sesións?	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B6.6. Estudo psicológico das masas de Gustav Le Bon. Contaxio de sentimentos e emocións, e perda temporal da personalidade individual e consciente da persoa.</p> <p>B6.7. Psicología de Erikson e a súa explicación das condutas radicais e irracionais nalgúns grupos.</p> <p>B6.8. Medidas para prever a conversión das persoas en masa.</p>	<p>PSB6.2.2. Utiliza e selecciona información acerca do estudo psicológico das masas, realizado por Gustav Le Bon, e elabora conclusións acerca do poder da persuasión, o contaxio de sentimentos e emocións que se produce nas masas e os seus efectos na perda temporal da personalidade individual e consciente da persoa.</p>		<p>sí mesma/o nesa reflexión.</p>	
	<p>PSB6.2.3. Indaga na psicología de Erikson e destaca algunhas das causas psicolóxicas explicativas que sinala acerca dos actos terroristas ou do pensamento radical e irracional que se pon de manifesto en seguidores/as de equipos deportivos, artistas, grupos políticos, relixiosos, etc.</p>			
	<p>PSB6.2.4. Elabora conclusións, en colaboración grupal, e formula pautas de conduta preventivas co fin de evitar que as persoas se convertan en parte da masa, perdendo o control da súa conduta, dos seus pensamentos e dos seus sentimentos.</p>			

Psicología. 2º de bacharelato

Bloque 6. Psicología social e das organizacións / Unidade 6 do libro de texto

Contidos	Estándares de aprendizaxe (11) - 4 ou 5 semanas (contidos mínimos en negra)	Temporización 15 sesións?	Criterios de avaliación 3	Exemplos de procedementos e instrumentos de avaliación
<p>B6.9. Aplicación da Psicología no mundo laboral. Recursos humanos: selección de persoal, integración na empresa, e evolución persoal e profesional.</p> <p>B6.10. Aplicación da psicología no mundo laboral. Factores psicolóxicos e desenvolvemento laboral: adaptación, innovación, traballo colaborador, xestión de coñecementos, creatividade, autoestima, proposición de retos, motivación, fomento da participación, autonomía e xeración de ambientes creativos.</p> <p>B6.11. Aplicación da psicología no mundo laboral. Riscos da saúde psicolóxica laboral.</p>	<p>PSB6.3.1. Comenta e aprecia a importancia da aplicación da psicología no mundo laboral, en temas tales como os aspectos psicolóxicos que inflúen na produtividade e no desenvolvemento empresarial, a importancia dos métodos e das técnicas psicolóxicas para a selección de persoal segundo os perfís laborais e a resolución de conflitos, etc.</p> <p>PSB6.3.2. Procura e selecciona información sobre recursos humanos: selección de persoal e desenvolvemento de programas profesionais favorecedores da integración do persoal traballador na empresa, e a súa evolución persoal e profesional.</p> <p>PSB6.3.3. Describe a importancia dos factores psicolóxicos que inflúen no desenvolvemento laboral, como a adaptación, a innovación, o traballo colaborador, a xestión de coñecementos, a creatividade e a autoestima, identificando factores fundamentais, como a proposición de retos, a motivación, o fomento da participación, a autonomía e a xeración de ambientes creativos, mediante exemplos de casos concretos e reflexionando criticamente sobre a súa aplicación en diversos ámbitos de traballo.</p> <p>PSB6.3.4. Investiga, en páxinas de internet, acerca dos principais riscos da saúde laboral, como son o estrés, a ansiedade, o mobbing e a síndrome de Burnout.</p>	<p>90^a - 93^a</p> <p>94^a - 95^a</p> <p>Proba e recuperación (se corresponde) , revisión dos resultados</p> <p>Finalizando a principios de maio de 2019? (É o primeiro ano en que se adianta a ABAU de setembro a xullo, polo tanto non sabemos como afectará ao calendario de maio)</p>	<p>- B6.3. É quen de describir como se aplica a Psicología ó campo laboral, reflexionado sobre procesos de liderado, xestión de empresas e de traballo, etc.</p>	<p>CSIEE, CSIEE, CCL, CD</p> <p>I. II. II. IV. V. VI. VII. IX. X XII. XIV. XIX. XX.</p>

